

Duhul lui Pavel – prea sensibil, sau dureros de realist?

17 martie 2004

Gili Cârstea

“Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli” (Fapte 17,16).

Un duh cam sensibil, am putea spune noi astăzi. Pavel era uluit de idolatria pe care o întâlnea la tot pasul în Atena, centrul cultural și academic al lumii lui. Cunoscând “taina lui Dumnezeu,” el avea un ochi ager în a identifica idolatria. Sub numele de filozofie și religie modernă, elita ateniană mergea pe un drum bătut de părinții lor caldeeni din Babilonul de aur. Școlile din Atena oferiseră diplome universitare multor rabini din Israel, care predau acum la Ierusalim și purtau cu onoare prin târg filacteriile lor late, așa cum se numeau atunci PhD-urile noastre. Pavel știa toate acestea, iar duhul lui se “întărâta” înțelegând viclenia cu care Baal se deghiza în hainele societății moderne.

Spiritul lui Dumnezeu ne spune că Baal nu a murit pe vremea lui Ilie: “Timpul prezent este unul al idolatriei, așa cum era în timpul în care a trăit Ilie. S-ar putea să nu fie vizibil nici un altar, nici un chip cioplit asupra căruia să se oprească ochiul... Mulțimile au o concepție greșită despre Dumnezeu și trăsăturile Sale de caracter și slujesc la fel de sincer pe dumnezeul fals ca și închinătorii lui Baal” (PK 177).

Savanții adventiști de azi au și ei treburi prin Atena contemporană. Aici își iau doctoratele, aici predau la diferite școli și participă la puzderia de activități culturale, sociale și religioase.

Cum se face că ei nu văd idolatria sufocantă din urbea noastră modernă? De ce nu se “întărâtă” duhul lor la vederea acestei cetăți pline de idoli? Din contră, ei recomandă generațiilor viitoare filozofia și cultura acestei lumi ca pe o educație absolut necesară și folositoare pentru propagarea evangheliei. Ei se asociază în proiecte comune cu slujitorii unei largi varietăți de zei și propun strategii testate pe închinătorii acestora. Elita profesională a Cetății Sfinte descoperă și asimilează cu pasiune tehnici mistice pe care bătrânii lui Israel din vremea lui Ezechiel le practicau în obscuritatea din templu, tehnici pe care le preluaseră și ei din “spiritualitatea” babiloniană.

Genul de confuzie spirituală care se pregătește acum se va dovedi, în curând, liantul global pentru ridicarea ultimului turn Babel.

„Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis nu au dispărut nicidecum; semințele semănate acolo în unele inimi sunt gata să răsară și să dea roade asemănătoare. Vârfurile au fost tăiate, dar rădăcinile nu au fost niciodată smulse, iar ele continuă să dea roade nesfinte care otrăvesc gândirea, pervertesc percepția și orbesc înțelegerea celor care vin în contact cu solia și solii...

Necredința și-a făcut drum în rândurile noastre, pentru că este la modă să te desparți de Hristos și să lași loc scepticismului. La mulți strigătul inimii a fost: ‚Nu vrem ca acest om să domnească peste noi.‘ Baal, Baal este alegerea. Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat, deoarece ei iubesc propria lor cale și părăsesc calea Domnului. Religia adevărată, singura religie a Bibliei, care învață iertarea numai prin meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, care susține neprihănirea prin credință în Fiul lui Dumnezeu, a fost disprețuită, vorbită de rău, ridiculizată și lepădată... Ce viitor ne așteaptă, dacă nu reușim să ajungem la unitatea credinței?” (TM 467, 468; 1890).

Vom trăi și (...să sperăm că) vom vedea.